ప్రబ్బింగ్

అబ్బూరి గౌరీలక్ష్మి

లంచ్‌లో కాంటీన్ నుంచి వస్తూ ఇంకా టైమ్ ఉండడంతో తోటలోకి నడిచాడు వాను. ఫైనలియర్ విద్యార్థి వాను. ఒక పొద దగ్గర కూర్చుని 'నాన్న దగ్గర్నుంచి మనీ ఆర్డర్ రావాల్సి ఉంది. గది అద్దె, మెస్ బిల్ కట్టాలి.' ఆలోచిస్తున్న వానుకి పొద లోపల ఏవో కాగితాలలా కనబడడంతో బైటికి లాగాడు. అవి కొన్ని వార పత్రికల్లోని ప్రేమ కథల కటింగ్స్. ఎవరో జాగ్రత్తగా పిన్ వేసి పుస్తకం లాగా తయారు చేశారు. పది పేజీ లున్నాయి. వాటిలో నాలుగు కథ లున్నాయి. వాటి బొమ్మలు ఉద్రేకపరచేలాగా ఉన్నాయి. ఎవరో దాచుకుని ఉంటారు. వీటిని ఇంటికి ఎలా తీసుకుపోవాలి? జేబులో ఉన్న కవరు తీసి అందులో పెట్టి క్లాసికి నడిచాడు.

రాత్రి తొందరగా మెస్ కెళ్లొచ్చి తలుపులు వేసి మంచంపై వాలి ఆ పుస్తకం తీశాడు. మొదటి కథ చదివాడు. ఒళ్లు వేడెక్కింది. మొదటి రాత్రి కథ అది. బొమ్మ చూశాడు. అమ్మాయి మెడ వంపులో తలదాచుకున్న అబ్బాయి. కన్నులరమోడ్పు లయ్యాయి. ఒక వింత పులకింత కలిగింది.

రెండో కథకి బొమ్మ స్నానాల గది నుంచి

ఉవ్వాలు చుట్టుకున్తున్న అమ్మాయి, మూడ కథలో రవికె తొడుక్కుంటున్న అమ్మాయి. నాలుగో కథలో వెనకనించి అమ్మాయిని పట్టుకున్న అబ్బాయి. తనవితీరా బొమ్మల్ని చూసి ఒక్కొక్క కథా చదవటం ప్రారంభించాడు.

ఒక కొత్త ప్రపంచం ద్వారాలు తెరుచుకుని వాను నాహ్వానించింది. అతడు తడబడే అడుగులతో కొత్త పెళ్లి కూతుర్లా అందులో ప్రవేశించాడు. వెంటనే బాహ్య ప్రపంచపు తలుపు మూసుకుంది.

వింత సోయగాలు వెదజల్లే ఆ ప్రపంచంలోనికి ఇన్ని రోజులూ తా నెందుకు ప్రవేశించలేదా అనిపించింది. 'ఎంత సమయం వృథా చేశాను?' అనుకుంటూ మధ్య మధ్యలో ట్రాన్స్‌లోకి వెళ్లిపోయి ఆ కథల్లోని పాత్రల్లో లీనమైపోయాడు. ఆ కథ లన్నీ మరో మారు చదివేసరికి ఒంటిగం టయ్యింది.

మర్నాడు అలస్యంగా నిద్రలేచి కాలేజీకి బయలుదేరాడు. రాత్రి చదివిన కథలు గుర్తొచ్చాయి. అందు కన్నమాట అమ్మాయిలు రోడ్లు కొలవకుండా ఇంట్లో కూర్చుని పుస్తకాలు నములుతుంటారు. తనేమోముద్దులా ఎప్పుడూ క్లాసు పుస్తకాలు మాత్రమే చదివేవాడు.

ఇదివరకు అమ్మాయిలు అతనిలో పెద్ద స్పందన కలిగించలేదు. కానీ ఇప్పుడు అతని దృష్టి మారింది. ఇదివరకు పెన్సిల్ స్కెచ్‌లా కనబడిన అమ్మాయిలు ఇప్పుడు రంగులద్దిన చిత్ర రాజాల్లా కనిపిస్తున్నారు. క్లాసులో లెక్చర్లు చాలా ఆసక్తిగా వినే వాడల్లా ఇప్పు డలా నటిస్తూ ఒక్కొక్క అమ్మాయినే ఒక్కో గంటలో నిశితంగా గమనిస్తున్నాడు.

అన లమ్మాయిలే సృష్టిలో అందమైన పుష్పాలు. ఒక్కో అమ్మాయి ఒక్కో జాతి పుష్పం. వాటి రంగు, కదలిక, వయ్యారం వేరు వేరు. భగవంతుడు మానవుడి కిచ్చిన ఒకే ఒక వరం ఆడవాళ్లు! అరె! నాకూ కవిత్వం వస్తోంది. తన స్నేహితులు 'కలర్, కలర్' అంటూ రోడ్ల పక్కన, బస్టాపుల్లోనూ అఘోరించడానికి కారణం ఇదా?

వాను కిప్పుడు అద్దం ముందు నిలబడితే టైమే తెలియడంలేదు. తన పెర్సనాలిటీ తననే మోహపరుస్తోందివస్త్రాలంకరణమీద శ్రద్ధ ఎక్కువయ్యింది.

ఆ రోజు కాలేజీ నుంచి వస్తూ పుస్తకాలు అద్దె కిచ్చే షాపులో డబ్బులు కట్టి ఒక వీక్లీ తీసుకుని రూమ్ కెళ్లాడు. బలవంతంగా కొంతసేపు క్లాసు పుస్తకాలు తిరగేశాడు. బుర్రకెక్కడంలేదు. పక్కకి పారేసి వీక్లీలోని ప్రేమ కథ తీశాడు. బొమ్మను తదేకంగా అరగంట చూశాడు. చీర కట్టుకుంటున్న సుందరి. ఎంత బావుందో! ఆ అమ్మాయి నడుంవంపు అబ్బ! ఆర్టిస్టుకి సాష్టాంగ నమస్కారం చెయ్యా లనిపించింది.

ఎడుకున కథ చదవడం మొదలట్టాడు. భార్య ఊరి కెళ్లినప్పుడు మరదలితో దొరికిన ఛాన్స్ కథ. అన లా మరదలు అక్క పెళ్లి చూపుల రోజే బావను ప్రేమించిన ముగ్ధ. 'బావతో ఒక్కటంటే ఒక్క అనుభవం చాలు. జీవితాంతం ఓ సంఘ సేవికలా ఉండిపోవాల'ని నిర్ణయించుకుని బావను అర్థించింది. బావ ఆమె ప్రేమకు చలించిపోయి ఆమెకు ఒక మధురానుభూతిని ప్రసాదించాడు. ఆ కథను నాలుగుసార్లు చదివి పడుకున్నాడు. త న్నాళ్లూ ప్రే మనేది భార్యా భర్తల వ్యక్తిగత వ్యవహారం అనుకున్నాడు. కానేకాదు. అది ఏ ఇద్దరు స్త్రీ, పురుషుల మధ్య ఎక్కడైనా, ఎప్పుడైనా జరగొచ్చు. భార్యతోపాటు మరదళ్లు కూడా కొండొకచో బావలకి అంకితం అన్నమాట. వాను పెదవులపై దరహాసం.

మర్నా డిం కో కథ చదివాడు. భార్యను పుట్టింటికి పంపించి పనిమనిషిని ప్రేమించిన వైనం. పని మనుషులు కూడా వయ్యారి భామలే నన్నమాట. వాళ్లు కేవలం గిన్నెలు తోమడానికే పుట్టా రనుకున్న తన అజ్ఞానానికి న వ్వొచ్చింది. వెంటనే తన గది తుడిచే పని మనిషి యాదమ్మ కూతురు రమణ గుర్తొచ్చింది. ఆ రోజు యాదమ్మ నడిగాడు - "మీ అమ్మాయి ఈ మధ్య రావట్లేదేం?" అని ఆమె ముసిముసిగా నవ్వింది. "పెళ్లి జేసేసి అంపేసినానుగందా మొగు డింటికి."

రమణ ఎన్ని కబుర్లు చెప్పేదో! ఉన్న పది నిమిషాలూ గలగలా గోదారల్లే. రమణతో అనుభవం కోసమే అలా ప్రవర్తించి ఉంటుంది. త నే మాత్రం అర్థం చేసుకోకపోవడంతో విసుగుపుట్టి పెళ్లి చేసుకుని వెళ్లిపోయింటుంది. త నెంత మూర్ఖుడు!

కాలేజీకి తొందరగా బయలుదేరి గేట్ దగ్గర బీట్ కొట్టే గాంగ్‌లో చేరాడు వాను. ఒక్కో అమ్మాయినే వాళ్లు అందాల పోటీ న్యాయనిర్ణేతల్లా నిశితంగా చూస్తూ నిలబడ్డారు. అమ్మాయిల పెదాల సొంపు. కళ్ల వెనుక కథలూ ఇప్పుడు చదవగలుగుతున్నాను అనుకున్నాడు వాను.

వాను చదవని ప్రేమ కథే లే దిప్పుడు. ఎన్ని రకాల ప్రేమలు! ఓహ్! మగువేగా మగవానికి మధురభావన.... శలవులకి ఊరికెళ్లాడు వాను. చదువు మానేసి ఇంట్లో ఉండే రాణి, సత్య, చిట్టి, కుమారి వాను ఇరుగు పొరుగున నిక్కర్లూ, గౌన్లూ వేసుకున్నప్పటి నుండీ ఉన్న నేస్తాలు. వారితో ఇదివరకులా కాలేజీ గొప్పలు చెప్పక ఒక పరిపూర్ణ పురుషుడిలా గంభీరంగా చూడడం చేశాడు ఈసారి. ఒక్కొక్కరూ ఎంత అందగత్తెలనీ! ఒక్కొక్కరిలో ఒక్కో ప్రత్యే కాకర్షణ!

జగమే మారును మధురముగా యవ్వనోదయ వేళ... ఊర్నించి తిరిగి వచ్చాడు వాను. "ఏంది భాయ్! ఊరికి పోయినావ్? పుస్తకాలు చానా జమైనాయ్" అంటూ అయిదారు వీక్లీలు ఇచ్చాడు షాపువాడు. అవి తీసుకుని వస్తుంటే - "ఊరిలో అంతా బావున్నారా?" ఇంటి యజమాని భార్య విశాల అడిగింది మెట్లపై నిలబడి. "బావున్నారండీ" అంటూ గది తాళం తీశాడు వాను. విశాల భర్త వ్యాపారం చేస్తుంటాడు. బాగా సంపాదిస్తున్నాడు. కిందంతా అద్దె కిచ్చి పైన ఉంటారు. వారి కొకే అబ్బాయి - ఊటీలో చదువుతున్నాడు.

రాత్రి వీక్లీలన్నీ ముందేసుకుని కూర్చున్నాడు. మొదటి కథ భర్త కాలేజీ లెక్చరర్, మొద్దు. ముద్దూ, ముచ్చటాతెలీని మనిషి. అతని విద్యార్థి ఒక అబ్బాయి వచ్చాడు. "సార్ లేరు. రోజూ సార్ పాఠం వింటున్నావ్, ఈ రోజు నేను చెబుతా నంటూ" తలుపులు వేసి ఆ విద్యార్థిని వాటేసుకున్న లెక్చరర్ గారి భార్య కథ. వయసులో పెద్ద వాళ్లు కూడా కుర్రాళ్లకి గోపికలే నన్నమాట. త నింకా పెద్ద వాళ్లను ఏదో గౌరవించేస్తూ వాళ్ల వంక తేరపార కూడా చూడడు. "నే నెంత అమాయకుడిని!' తన మీద తనే జాలిపడ్డాడు. మరో పత్రిక తీశాడు. రోజు రోజుకూ ఒక్కో మెట్టు చొప్పున 'విద్యావంతుడు' అవుతున్నాడు వాను.

భర్త కేంప్ కెళితే పక్కింటాయాన్ని ప్రేమించే భార్యలు, పెళ్లిళ్లలో సామానుల గదుల్లో అనుభవం కోరుకునే అమ్మాయిలూ, కాంపుల్లో పక్క గదిలోని స్త్రీలను ప్రేమించే మగవాళ్లూ! 'ఓహ్! ప్రపంచ మంతా ప్రేమమయం. స్త్రీ, పురుషుడు ఉంటే చాలు. వయోభేదం లేదు. జీవితం ఉన్నది అనుభవా లందుకోవడానికే. తప్పొప్పుల ప్రసక్తి లేదు. ఉన్నతమైనది ప్రేమానుభూతి. అది భగవంతుడు మానవుల కిచ్చిన ప్రసాదం. మంచీ, చెడూ, వావీ, వరసా అంటూ ముసలి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఆ ప్రసాదాన్ని వృథా చేసుకోకూడదు. బ్రతికి నన్నాళ్లూ అనుభవాల కోసం వెతుకుతూ అనుభూతుల్ని నెమరువేసుకుంటూ ఆనందంగా బ్రతకాలి.'

గీతాసారం లాంటి ప్రేమసారం వాను గ్రహించాడు. అత నిప్పుడు పరిపూర్ణ యవ్వనాన్ని పుణికి పుచ్చుకున్న నవ యువకుడు. "అమ్మ గారిచ్చారు" స్వీట్స్ తీసుకొచ్చింది ఓనరు గారి వంట మనిషి. కాలేజీకి పోతూ గేటు దగ్గర ఎదురయిన విశాలతో "థాంక్సండీ!" అన్నాడు వాను. ఆమె చిన్నగా నవ్వి పైకెళ్లిపోయింది.

అవునూ! విశాల గారికి వయ సెంత ఉంటుంది? తొలిసారి వాను ఆలోచన ఆమె వైపు సాగింది. బహుశా ముప్పై ఉం డొచ్చు. కొడుక్కి పదేళ్లుంటాయి. వేసవి సెలవులకు వచ్చినప్పుడు చూశా డతను. ఇంటి యజమాని రామకృష్ణ తరచూ ఎక్కడో టూర్లలో ఉంటాడు. యాభయ్యేళ్ల వంటావిడ మాత్రం ఎప్పుడూ తో డుంటుంది

అంతటా ఆయనే

గురునానక్ తన ప్రేమ సిద్ధాంతాన్ని ప్రచారం చేయడానికి అఫ్ఘనిస్తాన్, మక్కా, మదీనా మొదలైన దూర ప్రదేశాలకి వెళ్లారు. బాగా తిరిగి తిరిగి అలిసిపోయిన గురునానక్ మక్కా దగ్గర విశ్రమించారు. బాగా అలిసిన నానక్‌కి అచ్చటి వాతావరణం ఎంతో ఆనందా న్నిచ్చింది. కాళ్లు జాపుకుని ఒళ్లు తెలియని గాఢ నిద్ర పోతున్నారు.

ఏదో పెద్దగా అలజడి జరగడంతో నానక్‌కి మెలకువ వచ్చింది. వారందరూ మహ్మద్ ప్రవక్త అనుచరులని గ్రహించారు. "పవిత్రమైన మాస్క్ వైపు కాళ్లు జాపుకుని ఎలా నిద్రపోతున్నావు? నీవు దేవుడిని నిరసిస్తున్నావు" అని కేకలు వినిపిస్తున్నాయి.

నానక్ శాంతంగా లేచి, వినయంతో "అయితే దయతో దేవుడు లేని దిక్కుకు నా కాళ్లను తిప్పండి" అన్నాడు. వారిలో కొంత మంది నానక్‌ను పట్టుకుని మరో పక్కకి తిప్పడానికి ప్రారంభించారు. వెంటనే అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగేలా మాస్క్ కూడా అటు తిరగడం ప్రారంభించింది.

ఆర్.అన్నపూర్ణ [గుంటూరు]

విశాలకి.

ఈవిడ వంటరిగా ఎలా ఉంటుంది? భర్తలు అలా కాంప్‌లకి తిరుగుతూ ఉంటే భార్యలకి తీవ్రమయిన అసంతృప్తి ఉంటుందట. హఠాత్తుగా ఒక ఆలోచన వాను ఒళ్లు జలదరింపచేసింది.

ఆమె! ఆమెకు తన మీద ప్రేమ ఉందేమో! ఆమె తనని చూసినప్పు డల్లా చిరునవ్వు నవ్వుతుంది. ఆ నవ్వు వెనకాల వేరే అర్థం ఉందేమో! త నర్థం చేసుకోకపోవడం వల్ల ఆమె బాధపడుతూ ఉందేమో! ఆమె పెర్సనాలిటీ ఎంత బావుంటుంది! పెళ్లి కాలేదన్నా నమ్మొచ్చు. అస లామె నాకు స్వీట్స్ వంపడంలో అంతరార్థం ఏమన్నా ఉందేమో! ఎప్పుడూ ఎక్కువ మాట్లాడపోవడానికి కారణం ఇదేనేమో! ఇలాంటి కథలు త నెన్ని చదవలేదు?

ఆ రోజు కాలేజీలో విశాల గురించే ఆలోచించాడు. తను వస్తున్న సువర్ణావకాశాన్ని వినియోగించుకోవట్లేదేమో అన్న భావం బలపడింది. "అమ్మ గారు రమ్మంటున్నారు." భోజనం చేసి వచ్చి రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి గది తాళం తీస్తున్న వాసుని వంటావిడ పిల్చింది. వాను గుండె తన ఊహాలు కరక్టే. మె ఝల్లుమంటే కాళ్లు వణికాయి.

"కూర్చోండి" అంది విశాల సోఫా చూపెడుతూ - "ఏం లేదు. ఒక గంట కూర్చోగలరా? మీ రేమన్నా చదువుకోవాలా?"

"సర్వాలే దండీ. కూర్చుంటాను." బెరుకుగా అన్నాడు. వాసు గుండె టకటకా కొట్టుకుంటూంది. కళ్లు టీ.వీ. చూస్తున్నాయి. 'ఎందుకు గంట కూర్చోవాలి? ఏం పని' ఆలోచనలు.

"వస్తానమ్మా. ఓ గంటలో వచ్చేస్తాను." వంటావిడ చెప్పి వెళ్లిపోయింది. 'ఆమె అలా చెప్పడం తన కేమన్నా సూచనా?'

"రామకృష్ణ గారు లేరాండీ?" అడిగాడు వాసు ఆలోచన లాపి.

"మద్రాసు వెళ్లారు. ఎల్లుండి వస్తారు." కుర్చీలో కూర్చుంటూ అంది.

ఓరగా చూశాడు. తెల్లపువ్వుల చీర, తెల్ల జాకెట్టు. మళ్లీ గుండె జల్లుమంది.

"ఊరి నుం చేమన్నా ఉత్తరం వచ్చిందా?" తనే అంది.

తల ఊపాడు. ఆమె మొహంలోకి మళ్లీ మళ్లీ చూశాడు. వాసు అలా చూడడంతో విశాల ఇబ్బందిగా నవ్వింది. ఎంత అందంగా నవ్వుతోంది. ఈ నవ్వు కర్థం అదేనేమో! ఆమె లేచి బాల్కనీలోకి వెళ్లింది. ఆమె తలలో మల్లెపూలు. వాసు గుండె ఒక్కసారి లయ తప్పి తిరిగి కొట్టుకోవడం ప్రారంభించింది. ఆ పూలకి సూచన 'అది' కాదూ!

అప్పుడే పావు గంట వ్యర్థం అయ్యింది. తను ఆలస్యం చేస్తే వంటావిడ వచ్చేస్తుందేమో! విశాల తలలో పూలు చూపించడానికే బాల్కనీలో కెళ్లిందేమో! తను మూర్ఖుడిలా ఎదురుగా ఉన్న సువర్ణావకాశాన్ని వదులుకుంటున్నాడేమో!

వాసుని ఆలోచనలు ఉక్కిరి బిక్కిరి

రంగమణి

చేస్తున్నాయి. 'ఇంకొక్క సిగ్నల్ చూసి ప్రొసీడ్ అయిపోతాను. చొక్కా చేతులు పైకి తోసుకుంటూ అనుకున్నాడు. ఆమె ఏవో సర్దుతూ ఇ ల్లంతా తిరుగుతోంది.

టైమ్ ఎనిమిదిన్న రయ్యింది. "వాసు గారూ! తినడాని కేమీ లేవు. కొంచెం పాలు తీసుకొస్తాను." విశాల వంట గదిలోకి కెళ్లింది. వాసు మనసు 'యురేకా' అంటూ ఈల వేసింది. ఆఖరి సిగ్నల్ అందింది. త నింక వెనకడుగు వెయ్యకూడదు. దృఢనిశ్చయంతో ఆమె వెనకే వంట గదిలోకి నడిచాడు. ఆమె అటు తిరిగి పాలల్లో చక్కెర వేసి చెంచాతో కలుపుతోంది.

వెనక నించి రెండు చేతుల్తో ఆమెను చుట్టాడు వాసు. ఆమె ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగింది. వాసు మొహంలో వింత భావాలు. ఆమె మొహం చూసిన వాసు చటుక్కున ఆమెను వదలి ఒ క్కడుగు వెనక్కి వేశాడు. విశాల కళ్లు పెద్దవి చేసుకుని నమ్మలేని ఆశ్చర్యంతో, అంతకుమించి అవమానంతో స్థాణువులా నిలబడిపోయింది. ఆమె కళ్లలోకి చూడలేక వాసు తలవంచుకున్నాడు. పది సెకన్ల తర్వాత మెల్లగా బైటికి నడవబోయాడు.

"ఆగు!" ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్టుగా విశాల అన్నమాట విని ఆగిపోయాడు. పె ళ్లయిన వాళ్ల పోజ్‌లు ఇలాగే ఉంటాయి. వెనక నించి హత్తుకుంటుందేమో! త నెన్ని కథలు చదవట్లేదు! మళ్లీ జారిపోతున్న గుండెను చిక్కబట్టుకుంటూ ఆలోచనలు.

"కూర్చో" అంటూ హాల్లోకి నడిచింది తాను కూడా. కూర్చున్నాడు వాసు. ఏమంటుంది? తిడుతుందా? తలెత్తడానికి ధైర్యం చాలట్లేదు వాసుకి.

"ఓ గంట వచ్చి కూర్చో అనగానే ఇంత నీచంగా ఆలోచిస్తావా! నీ దృష్టిలో ఆడదంటే ఇంతేనా? మీ కుటుంబంలో ఆడవాళ్లు ఇరుగు పొరుగులతో ఇలాగే ప్రవర్తిస్తున్నారా? నీ అక్క నిలాగే ఇంకొకడు చేస్తే నీ కెలా ఉంటుంది?" వాసు తలపై నిప్పుల వాన కురుస్తున్నట్లుంది. ఒక్కసారి అక్కడి నుండి మాయమైపోతే బావుండు ననిపించింది.

"ను వ్విలాంటి మానసిక స్థితిలో ఉన్నందుకు నే నెక్కువ ఆశ్చర్యపడడంలేదు. అసలు నేను నిన్ను పిలిపించిన కారణమే అది."

అంత అవమానం మధ్యలో మళ్లీ ఆశ్చర్యం కలిగింది వాసుకి. ఏమంటుం దీవిడ?

"నీ క్లాస్‌మేట్ లత మా బంధువు లమ్మాయి. ను వ్వెప్పుడూ క్లాస్ ఫస్ట్ వస్తావని చెప్పేది. కానీ ఈ మధ్య నువ్వు సరిగా చదవడంలే దనీ, రౌడీ మూకలో చేరి అమ్మాయిల వంక చూస్తూ ఉంటున్నావని మొన్న కలిసినప్పుడు చెప్పింది. అప్పటి నుంచే నిన్ను పరిశీలిస్తున్నాను. రోజూ పుస్తకాలు అద్దెకు తెచ్చుకోవడం చూశాను. గదికి పూర్వంలా కాకుండా ఆలస్యంగా వస్తున్నావ్. నీ చేతిలో ఎప్పుడూ వీక్లీనే ఉంటున్నది రాత్రి పది గంటలకూ కూడా. నిజం చెప్పు! నే నంటున్నవన్నీ నిజమా, కాదా!"

ఒక్కసారి భూమిలో కల్సిపోతే! ఉన్న పళంగా చచ్చిపోతే! ఇంత అవమానం ఎప్పుడూ పొంది ఉండలేదు వాసు.

"ఆ శృంగార కథలన్నీ చదివి అదే జీవితం అనుకోకు. రాసేవాళ్లు ఒ కందుకు రాస్తే వేసే వాళ్లు మరొకందుకు వేస్తారు. ఆ కథలు వికృత మనస్కులు రాస్తారో, పరిపక్వమనస్కులు రాస్తారో ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి.

"పశుపక్ష్యాదులకీ, మనకీ ఉంది సెక్స్! వాటికి లేనిదీ మనకున్నదీ ఒక్కటే - విచక్షణ జ్ఞానం!

"దానితో ఆలోచించు. అలాంటి శక్తి లేనప్పుడు చదవకు. నీకు ప్రస్తుతం అవసరమైన చదువు చదువుకో. అన్ని అనుభవాలూ ఇప్పుడే పొందాలనుకోకు. బోలెడు జీవితం ముందుంది. అడ్డదారిన ఆనందం వెతుక్కోకు. తన తల్లీ, చెల్లీ కాని ఆడా ళ్లందరూ తన ఊహల ప్రియురాళ్లే అనుకునే నగటు మానవుడి నీచ సంస్కృతి అలవరచుకోకు. నే నింతగా నీకు చెప్పడానికి కారణం మా అబ్బాయి కూడా నీలాగే తల్లిదండ్రులకు దూరంగా ఉంటున్నాడు. నా దృష్టిలో మీ రిద్దరూ ఒక్కటే."

వాసు వంచిన తల ఎత్తలేదు.

"వాసూ! ఒక్క మా టడుగుతాను జవాబు చెప్పు. నీకు కాబోయే భార్య నీలాగే వెర్రి మొర్రి ఆలోచనలు చేస్తూ తన చుట్టూ ఉన్న ఎవరో ఒక మగాడితో అనుభవం కోసం అర్రులు చాచడం నీకు బాగుంటుందా?"

తల అడ్డంగా ఊపాడు పశ్చాత్తాపంతో వాసు. గొంతు పెగలట్లేదు. ఆమె తన మొహం మీద ఉమ్మి వెయ్యకుండా మాట్లాడుతూందంటే అది ఆమె గొప్పతనమే తప్ప మరొకటి కా దనిపిస్తోంది వాసుకి.

"ఈ ఒక్క సూత్రం గుర్తుంచుకున్నంత కాలం నువ్వు జీవితంలో రాజమార్గంలో నడవగలుగుతావ్, వెళ్లిరా" అంది విశాల నిట్టూరిస్తూ.

"థాంక్యూ మేడమ్!" అనబోయి గొంతు దుఃఖంతో మూసుకుపోగా నిశ్శబ్దంగా బైటికి నడిచాడు వాసు.